

Жута бајка

Пише: Љубиша Спасојевић
субота, 31 октобар 2009 15:20

Било је то у некој земљи чуда на брдовитом Балкану,
Многи су веровали у бајку о бољем животу у европском дану.
Било је то у некој земљи гладних на брдовитом Балкану,
Веровали су да ће их Европа нахранити у једном дану.

Веровали су у Шенген бели,
Били су гладни и лажи су јели,
Крчала су им та празна црева.
Ал' није то важно када се снева,
И када живот неће да чека,
Да буде достојан гладног човека.

Било је то у некој земљи глувих, на брдовитом Балкану,
Где нису чули истину како вршати у сваком дану.
Било је то у земљи Те Ве шема,
Где је све лепо и нема проблема.

Било је то у земљи чуда, где су имали очи, а били слепи,
Где живот је бедан, али обећавају да доћи ће онај лепи,
Где има кризе, али је то наша шанса,
Да са Европом се учврсти романса.

Било је то у некој земљи која је била све мања,
И која је била све мања што се више клања.
Било је то у земљи где су некад живели хероји,
А сада се свако своје сенке боји.

Било је то у земљи зомбија и амеба,
Лепог живота, из контејнера хлеба,
Хашке правде и побијених беба,
Због Европе све то заборавити треба.

Жута бајка

Пише: Љубиша Спасојевић
субота, 31 октобар 2009 15:20

Правду су тражили, прсте секли.
Што их је тиштало, то су рекли.
И било је то чудо од три дана краће,
Јер важније су параде топле браће.

Било је то у земљи са четири стуба,
Кад земља је већ пала преко руба.
Било је то у земљи презадужених и кредита,
Демократије, транзиције и неизбежног мита.

Било је то у земљи социјално одговорне Владе
Где милијарде нестају, а само сиротиња краде
Било је то у земљи братства – амбасадора, вођа и тајкуна
Где када кап прелије чашу, букне буна.

И све нестане у једном дану.